

Osobné skúsenosti

7. Dmitrij Klimov

V mladosti som veľa športoval. Keď prišiel čas služby v armáde, sám som požiadal, aby ma poslali bojovať do Afganistanu. Vtedy som veril, že všetko, čo sa odohráva v živote človeka, už je rozhodnuté „hore“ a keď je človeku je „predurčené“ žiť, napríklad 59 rokov, tak ich prežije a ani v ohni nezhorí, ani guľka ho netrafí. V Afganistane som mal veľmi vážne zranenie, život mi visel na vlásku. Prežil som tri veľmi zložité operácie. Keby nebolo mamy, ktorá pricestovala za mnou a starala sa o mňa, určite by som neprežil.

Armáda ma naučila na jednej strane – bratstvu a na druhej strane - surovosti. Po návrate z armády som nevedel, čo mám robiť, ako mám ďalej žiť. Veľa mojich známych, ktorí nevedeli vyriešiť túto otázku, sa spíjali a užívali drogy. Rozhodol som sa zaoberať bojovým umením, stal sa zo mňa tréner. Potom som založil stavebnú firmu. Navonok vyzeralo všetko v poriadku, ale minulosť mi nedávala spávať: kruté scény a smrť, ktoré som videl, sa mi stále vynárali v mysli. Aby som sa tých spomienok zbavil, začal som piť. Čoskoro sa v dôsledku môjho neustáleho pitia moja rodina ocitla na pokraji zrútenia.

V tom čase sa manželka, aby zachránila rodinu, rozhodla požiadať o pomoc „vyššiu moc“ a začala čítať Bibliu. Reagoval som nato reagoval veľmi odmietavo. Po nejakej dobe sa v mojej firme začali problémy: vlastní „kamaráti“ mi v práci podkopali nohy. Situácia sa nedala vydržať. Všetko sa rozpadávalo. Vtedy som sa aj ja rozhodol požiadať Boha o pomoc. Jednoducho som vyšiel na balkón a tam som rozprával Bohu o všetkom, čo som prežíval - ako som vedel, svojimi slovami.

Medzitým sa situácia v práci veľmi vyostрила. Prišli za mnou moji „priatelia“, ktorí požadovali odo mňa buď veľkú sumu peňazí alebo nové auto. Nemal som takéto možnosti. Vtedy, ako vo filme, mi nasadili putá na ruky a posadili ma do chladiaceho boxu, kde som nemal dostatok vzduchu. Uvedomil som si svoju bezvýhodiskovú situáciu a nevediac, koľko ešte budem mať vzduchu, som padol na kolená a začal som sa modliť k Bohu, aby mi pomohol. Boh nádherne odpovedal na môj nárek. O piatej hodine ráno ma prepustili a priviezli domov. Viac sa už nevrátili, hoci sa mi predtým vyhrážali, že ma „odstránia“. Táto situácia mi pomohla zvíťaziť nad pýchou, ktorá mi stála na ceste k Bohu. Začal som pravidelne čítať Bibliu a pocítil som lásku k Bohu. Nečakane som sa zmenil – z úplného ateistu som sa stal veriacim človekom, a do dnešného dňa som to nikdy neoľutoval. Vyriešili sa také problémy, ktoré vyzerali z môjho pohľadu neriešiteľne. Teraz už nepijem, s manželkou máme skvelý vzťah, pretože mám dobrý vzťah s Bohom.

V Biblii som našiel veľa Božích zaslúbení, ktoré sa naplňajú v živote každého človeka, ktorý verí v tieto zaslúbenia. Boh, napríklad, toto zaslúbenie naplnil mnohokrát v mojom živote: *„Neboj sa, lebo ja som s tebou, nepozeraj ustrašene vôkol seba, lebo ja som Boh tvoj! Posilním ťa a pomôžem ti, i podopriem ťa svojou spásanosnou pravickou.“* (Izaiáš, kapitola 41, verš 10)

Keď som sa spoliehal na Hospodina, On ma nikdy nenechal samého!

Preložené so súhlasom www.3angels.ru.

